

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Z. V.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.6.2014 č.j. OAM-363/ZA-ZA14-K07-213, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á** .

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se určuje částkou **12.342,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14b zákona č. 326/1995 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce v zákonné lhůtě dne 22.6.2014 podal u zdejšího soudu žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, ve které uvedl, že ve správním řízení došlo k pochybení správního orgánu tak, že:

- § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen

- správní řád), jelikož správní orgán nepostupoval v souladu se zákony, ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami,
- § 3 správního řádu, jelikož v průběhu správního řízení nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,
 - § 50 odst. 2 správního řádu, jelikož si neopatřil pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,
 - § 50 odst. 3 správního řádu, protože správní orgán nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, kterým je v tomto případě zájem na řádném výkonu veřejné správy,
 - § 50 odst. 4 správního řádu, jelikož nepřihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,
 - § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné – žalovaný se v něm nevypořádal se všemi důvody, které v průběhu řízení uvedl ani neobjasnil, na základě jakých úvah a skutečností došel k závěru uvedenému v napadeném rozhodnutí, § 12 a 14a zákona o azylu, jelikož má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany,
 - článek 4 odst. 4 Směrnice Rady 2004/83/ES (dále jen „kvalifikační směrnice“),
 - článek 4 odst. 5 kvalifikační směrnice,
 - článek 4 odst. 3 kvalifikační směrnice,
 - článek 6 kvalifikační směrnice,
 - článek 9 a 19 kvalifikační směrnice,
 - článek 15 kvalifikační směrnice,
 - článek 16 kvalifikační směrnice,
 - článek 18 kvalifikační směrnice,
 - článek 8 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2005/85/ES (dále jen „procedurální směrnice“).

Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení právníka, za pomoci kterého žalobu doplní.

[3] Usnesením zdejšího soudu ze dne 7.8.2014 č.j. 62Az 15/2014-19 byl žalobci ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Milan Ostrřížek. Tento k usnesení zdejšího soudu ze dne 12.12.2014 doplnil žalobu dne 7.1.2015 tak, že uvedl, že se opakovaně snažil o osobní kontakt s žalobcem, který se však na jeho výzvy nedostavil a ani jiným způsobem se s ním nespojil. Uvedl, že mu není jasno, co žalobce míní porušením § 2 odst. 1 správního řádu, a toto nebylo možno dovodit ani z obsahu spisu. Připouští, že mohlo dojít k porušení § 3 správního řádu, ovšem jakým způsobem nemůže z obsahu spisu dovodit, a jestliže žalobce námitkou porušení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu vytýká, že správní orgán nepřihlédl ke skutečnostem, za nichž byla páchána žalobcem trestná činnost na území ČR v režimu vysvětlení, jak je to interpretováno žalobcem, pak ani k tomu se nemůže blíže vyjádřit, protože žalobce mu požadované informace neposkytl. Proto má za to,

že uvedené skutečnosti sice umožňují projednání žaloby, avšak pokud žalobce sám nepředloží konkrétní tvrzení, připouští, že není možno žalobě vyhovět. Přesto však žádá, aby soud žalobu projednal a v rámci své pravomoci o ní rozhodl.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek, věcí se řádně zabýval, vycházel z výpovědí žadatele, které porovnal s dostatečným množstvím aktuálních informací o zemi původu. Zdůraznil, že jmenovaný nikdy sám neuvedl jakoukoliv diskriminaci své osoby ve vlasti z důvodů azylově relevantních. S ohledem na žalobcovu tvrzenou konverzi islámu se správní orgán seznámil se stavem náboženství dle informace o zemi původu a vyšel ze závěru, že náboženská práva na Ukrajině jsou obecně dobře respektována. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil na 11ti stranách, přičemž soud zejména poukazuje na to, že správní orgán nezjistil žádnou skutečnost, ze které by vyplývalo, že by byl jmenovaný na Ukrajině vystaven skutečně hrozícímu nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, tedy nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Správní orgán především konstatuje, že v případě žadatele se jedná o osobu, která nikdy neměla žádné potíže se státními orgány své země a proti které podle jeho výslovného sdělení ve vlasti nikdy nebylo a ani v současnosti vedeno není nijaké trestní stíhání. Co se týče obav žadatele v případě jeho návratu na Ukrajinu, tedy jeho problémů s mafiány, je nutné konstatovat, že žadatel sám se nikdy osobně nesetkal s jakýmkoliv jednáním vůči své osobě, které by bylo možné považovat za nelidské nebo ponižující zacházení, tedy za jednání, které by dosáhlo mimořádného stupně úrovně. Správní orgán dále připomíná, že žadatel, ač byl dle svých slov přinucen vykonávat pro tyto osoby trestnou činnost, tuto vykonával, aniž by se obrátil na policii s žádostí o pomoc. Správní orgán rovněž poukazuje na to, že jediným důvodem odjezdu jmenovaného z vlasti byla turistika a snaha vydělat si na brigádách v ČR nějaké finanční prostředky. Co se týče jeho konverze k islámu, správní orgán konstatuje, že na základě zmíněných zpráv a vlastního vyjádření žadatele rozhodně nelze dojít k závěru, že by muslimské obyvatelstvo Ukrajiny bylo ze strany státních orgánů země cíleně vystaveno pronásledování a nelze dojít ani k závěru, že by státní orgány Ukrajiny podporovaly či výslovně tolerovaly případné takové jednání ze strany svých občanů. Podle výše zmiňovaných informací nic nenasvědčuje ani tomu, že by žadatel byl v případě svého návratu do vlasti jakkoliv postižen za svoji azylovou žádost v zahraničí.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost dne 11.11.2013, ve které uvedl, že on ani nikdo z rodiny nebyl nikdy členem žádné politické strany, do října 2010 žil na Ukrajině, Nový Kalinov a od října 2010 až dosud v České republice. O mezinárodní ochranu žádal z bezpečnostních důvodů, neboť mu vyhrožuje ukrajinská mafie, a kdyby se vrátil, mohlo by to pro něj mít fatální důsledky. V České republice je poprvé a chtěl by zde pokračovat jednak ve studiu a jednak v oboru finančnictví. V pohovoru k žádosti dne 11.11.2013 uvedl, že mu v prosinci 2010 sebrali pas, potřeboval si půjčit peníze a jako protihodnotu tedy předal svůj pas. Když peníze chtěl vrátit a znovu si vzít pas, řekli mu, že takhle to

nejde, že si jej musí koupit a určili sumu 150.000,-. Chtěli po něm, aby pro ně vykonával loupeže, na což přistoupil, pak byl zadržen policií. Loupeže prováděl od prosince 2010 do února 2011, kdy byl zadržen. Když se vrátí na Ukrajinu, bude muset znovu pro mafiány pracovat, a tedy pokračovat v kriminální činnosti. Dále

vedl, že v dubnu 2012 konvertoval k islámu, ve vězení hodně četl muslimskou literaturu, a i když o islámu měl informace již v dětství, vnitřně k tomu dospěl ve vězení. Součástí správního spisu jsou informace o Ukrajině, a to konkrétně Informace ČTK, dále Freedom House z ledna 2004 na téma Svoboda ve světě 2014 – Ukrajina, zpráva Evropské komise 27.3.2014 na téma Zpráva o pokroku v zemi za rok 2013 v rámci EPS, Informace MZV ze dne 16.4.2004 na téma Aktuální bezpečnostní politická a ekonomická situace na Ukrajině /po vytvoření vlády dne 27.2.2014/, ve kterém uvedeno, že bezpečnostní situace se neustále vyvíjí, po vytvoření nové vlády jí RF odmítla uznat a již téměř 2 měsíce vede proti Ukrajině agresi, okupuje Krym a cíleně destabilizuje situaci v zemi. Vojska RF jsou soustředěna na východní a severní hranici Ukrajiny, dne 12.4.2014 Ukrajina vyhlásila anti-teroristickou operaci proti separatistům. Z bezpečnostního hlediska je situace na západě a ve středu země, včetně hlavního města Kyjeva, klidná. Situace na jihu a východu země se neustále zhoršuje. Informace MZV ze dne 2.10.2013 na téma Situace neúspěšných žadatelů po návratu do vlasti a návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, kde uvedeno, že nejsou informace o tom, že by byl plošně uplatňován jakýkoliv postih či diskriminace proti občanům Ukrajiny, kteří se do vlasti vrátili po dlouhodobém pobytu v zahraničí či jako neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu. Je však vysoké nebezpečí ze strany soukromých osob, resp. organizovaného zločinu, u osob dlouhodobě pracujících v zahraničí, zvláště nelegálně. Informace ZU Kyjev ze dne 10.3.2014 na téma Nová ukrajinská vláda a zpráva CRS pro Kongres USA z 24.3.2014 na téma Ukrajina: Současné otázky a politika USA. Dále obsahem spisu je potvrzení zástupce ředitele věznice Pardubice, že jmenovaný vykonal trest odnětí svobody od 23.2.2011 do 4.11.2013

[7] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[8] Soud nejdříve přdestírá, že žalobce podal žalobu jen v obecné poloze citací příslušných ustanovení správního řádu, dále citací ustanovení § 12 a 14a zákona o azylu a pak citací několika článků Směrnice Rady 2004/83/ES a Směrnice Rady 2005/85/ES, aniž by blíže uvedl, v čem konkrétně měly tyto vady v řízení o jeho žádosti spočívat. S ohledem na jeho nekomunikaci s ustanoveným právním zástupcem tento rovněž nebyl schopen blíže namítané výtky rozvést. S ohledem na uvedené tedy soud mohl, přistoupil-li k závěru, že žaloba je projednatelná, přezkoumat rozhodnutí a řízení jemu předcházející toliko v obecné rovině.

[9] Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplynulo, že s žalobcem byl veden pohovor k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobce uvedl, že do ČR přijel s cílem si vydělat peníze, chtěl se vrátit do vlasti a pokračovat ve studiích, avšak z důvodu kriminální činnosti, loupežných přepadení, byl v ČR zatčen.

Potvrzení Vězeňské služby pak prokazuje, že žalobce vykonával trest odnětí svobody v době od 23.2.2011 do 4.11.2013. Žalobce tedy neuvedl žádný důvod pronásledování na Ukrajině, který jej donutil zemi původu opustit. Obavu z návratu spojuje s obavou před mafií. Již opakovaně bylo judikováno, že skutečnost, že

žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu. Žalobce ani netvrdil, že by jeho problémy byly spojeny s činností státních orgánů domovského státu vůči němu. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že úvaha správního orgánu o nesplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany je správná a zákonná. Správní orgán vycházel z informací podaných žadatelem a informací o zemi původu, které si sám obstaral z různých zdrojů. Správní orgán spolehlivě zjistil skutečný stav věci a své rozhodnutí přesvědčivým způsobem odůvodnil.

[10] Pokud se týká námitky ohledně udělení mezinárodní ochrany (porušení ustanovení § 14 zákona o azylu), pak ani tuto soud neshledal důvodnou. K posouzení udělení doplňkové ochrany z tohoto důvodu je klíčovou otázkou posouzení, zda by žalobci hrozilo v případě návratu do vlasti skutečné nebezpečí vážné újmy. Závažnou újmu podle citovaného ustanovení je správní orgán povinen se zabývat, je-li žadatelem o mezinárodní ochranu namítána nebo vyjde-li v průběhu správního řízení jinak najevo. V souzené věci správní orgán plně akceptoval svou povinnost zabývat se i situací v zemi původu a své povinnosti dostál. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Soud konstatuje, že žalovaný se podrobně ve svém rozhodnutí touto otázkou zabýval a soud se s názorem žalovaného i za současné situace ztotožnil.

[11] Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do své vlasti, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Vážná újma, i pronásledování, může osobě hrozit sice nejen ze strany státu, ale i ze strany nestátních subjektů, tedy i soukromých osob. Je všeobecně známo, že na Ukrajině t.č. existují vnitřní konflikty, které započaly v roce 2013 v souvislosti s přípravami asociační dohody s Evropskou Unií, další vnitřní nepokoje spojené s krymskou krizí a také se snahami o připojení dalších částí Ukrajiny k Ruské federaci. Tyto vnitřní nepokoje však nepostihují celé území Ukrajiny, jsou soustředěny zejména v převážně ruský mluvících oblastech a městech na jihovýchodní Ukrajině. Místem

pobytu žalobce na území Ukrajiny byla Lvovská oblast, část západní Ukrajiny, tedy místo, kam ozbrojené boje nezasahují. Ozbrojený konflikt na Ukrajině nevykazuje takovou intenzitu, že by civilista v případě návratu do země byl vystaven jen

z důvodu pouhé své přítomnosti na území vážnému ohrožení života nebo své integrity.

[12] Soud již jen zdůrazňuje, že důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2005, č. j. 5 Azs 125/2005-46).

[13] Pokud je odkaz na porušení článků kvalifikační a procedurální směrnice, jak je uvedeno v odstavci [2] tohoto rozsudku, pak ani tyto žalobní body soud neshledal důvodnými, neboť žalovaný se dostatečně vypořádal s otázkou pronásledování, přičemž vycházel nejen ze skutečností, které žalobce uvedl, nýbrž i z obecných informací o zemi původu a své rozhodnutí dostatečně a přesvědčivě odůvodnil.

[14] Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a podle § 51 s.ř.s. rozhodl ve věci bez nařízení jednání se souhlasem účastníků řízení.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[16] Právnímu zástupci žalobce JUDr. Milanu Ostřížkovi **se přiznává** odměna ve výši **12.342,- Kč**. Tato částka sestává ze tří úkonů právní služby (3 x 3.100,- Kč) dle § 11 odst. 1 písm. b/, d/ ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) bez aplikace ustanovení § 12a vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 9.300,- Kč. Dále byl přiznán třikrát režijní paušál dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. **900,- Kč**. Celková částka 10.200,- Kč byla navýšena o 21 % DPH, tj. o částku **2.142,- Kč**, na celkovou částku **12.342,- Kč**.

[17] Částka 12.342,- Kč bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[18] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

pokračování

- 7 -

62Az 15/2014

V Ostravě dne 16.3.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně